

COMUNICAT

Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. a hotărât să se convoace Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român în ziua de 21 noiembrie a.c.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVIII, SERIA II, Nr. 7308 | 6 PAGINI — 30 BANI | MIERCURI 15 NOIEMBRIE 1972

Pînă la sfîrșitul anului au mai rămas 45 de zile. SÎNT ZILE HOTĂRÎTOARE

PENTRU ÎNDEPLINIREA CINCINALULUI ÎNAINTE DE TERMEN

Dreă obiective prioritare și pe agenda de lucru a organizațiilor U. T. C.

- Realizarea exemplară a planului pe 1972
- Pregătirea temeinică a producției pentru 1973

INIȚIATIVELE UTECIȘTILOR SPORESC PRODUCȚIA SUPLIMENTARĂ

La directorul Fabricii de cabluri și radiatoare din Brașov, tovarășul ing. Sergiu Șerbanescu, fusese convocată o întrunire scurtă în care trebuiau dezbătute câteva măsuri urgente referitoare la producția zilnică. Aici l-am găsit și pe lăcătușul Gheorghe Udrea locuitorul secretariatului U.T.C. Tocmai vorbea despre ultimele acțiuni ale U.T.C. în sprijinul îndeplinirii înaintea termenului sarcinilor de plan pe acest an și pregătirea producției pentru anul vi-

LA FABRICA DE CABLURI ȘI RADIATOARE-BRAȘOV

itor. Am reținut din relațiile sale: „Cea mai recentă inițiativă a organizației noastre se referă la economisirea oxigenului, produs deficitar pentru noi, la care sînt antrenati toți cei

80 de tineri sudori care lucrează cu oxigen”.

Un alt impusitor atrage atenția: „Secara cum de oxigen ăronit înseamnă pierdere de producție pe care tinerii o folosesc foarte bine. De aceea ei au și trecut imediat la acțiuni concrete. S-au verificat toate instalațiile pentru a descoperi eventualele pierderi de oxigen, s-au înlăturat defecțiunile. A

ADINA VELEA
(Continuare în pag. a V-a)

DIN NOU LA BALUL DE SÎMBĂTĂ SEARA

Sîmbătă seara am continuat, în colaborare cu secția de propagandă și cultură a C.C. al U.T.C., în patru orașe din țară raidul început în urmă cu câteva săptămîni în cluburile tineretului din București avînd ca obiectiv distracția tineretului, modul în care organizația U.T.C. se angajează și de acest aspect al vieții membrilor săi.

„Tineretul — arăta tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, în cuvîntarea rostită la Cluj cu ocazia deschiderii anului de învățămînt — vrea să și danseze. Și noi am fost odăvia tineri, nici acum nu sîntem bătrîni. Trebuie să spun că pe atunci organizația comunistă de tineret nu realiza să organizeze și dansul și distracția. Nu se poate concepe o organizație de tineret care să nu se străduie de ambele tineretului, de organizarea vieții sale. Altfel începe să se mai fi o organizație a tineretului”.

Ce măsuri au luat deci organizațiile U.T.C., activități organizației noastre? În fond, sensul general al recomandărilor făcute corespunde necesității de a manifesta o receptivitate mai largă și mult mai rapidă față de toate aspectele vieții tinerilor, viață care nu se împarte în capitole separate, ale problemelor mari și ale problemelor mici. Este vorba asadar de a fi mai receptivi, dar și mai sensibili față de nevoile foarte diverse ale tinerilor.

Ce s-a făcut, practic, în această lună și jumătate?

Pagina a 3-a

CINE INVITĂ?
CINE SÎNT INVITAȚII?

DECRET pentru convocarea Marii Adunări Naționale

În temeiul articolului 64 punctul 1 din Constituție, Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România decretază:

Articol unic. — Se convoacă Marea Adunare Națională în a noua sesiune a celei de-a șasea legislaturi, în ziua de 22 noiembrie 1972, ora 10,00 dimineața.

Președintele
Consiliului de Stat,
NICOLAE CEAUȘESCU

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU a primit pe ambasadorul Turciei

Marți, 14 noiembrie a.c., tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit pe Nazif Cahruk, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Turciei la București, în legătură cu plecarea definitivă a acestuia din țara noastră.

Cu acest prilej a avut loc o convorbire care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

Pagina a 2-a

PROFESIA TA

- Ce este un subinginer?
- Răspundem primelor întrebări

Marile șantiere nu se dezvoltă pe vaste teritorii bîntuite de miraculos. Am pîșit de fiecare dată în forța de intensitate formidabilă, printre macarale neobisnuite, în acel dutevino de mașini strivitor, am ascultat prelegeri nesfîrșite privind cele mai neasteptate profecții din geografia locurilor, fără a reuși cit de cit să-mi ascund sentimentul de vădită incitare pentru ceea ce văd, punîndu-mi cu ostentatie aceeași simplă întrebare. Oamenii, oamenii prezenti acum pe Someș — am luat intenționat aceste exemple ca figurînd în poziția terminală a unui lanț cu inele de primă mîină, închinînd, deocamdată, arcul de spectaculoasă curbă înecup, sînt ani de-atunci în liniștea codrilor de la Bicaz — oamenii prezenti pe Someș, zic, deși îi vedeam prima oară, mi s-au înfățișat ca vechi cunoscuți, nume de demult știute, bărbați de viață, bărbați nepereche, a căror mîină le-am strîns-o într-un moment sau altul mai apropiat sau depărtat al existenței mele. Discuțiile declanșate sus pe corona-

Chipuri legendare

mentul barajului de la Tarnița, și mai sus la centrala subterană Măriseluș sau pur și simplu în aer liber pe aleele coloniei din apropierea Gilăului, m-au ajutat să pătrund pe făgașul unor biografii desprinsе din țaria basmelor, cu întimplări și momente extraordinare, vegheate de un unic spirit al profesionalizării. Complicat dacă nu imposibil de înțeles pentru cel rămas departe de frontiera șantierului imbold neostent al acestor oameni, iesit din comun imbold — dificultatea este mare și în cazurile de cunoaștere a realității — puterea lor de a se lua la trîntă cu vitregiile unor lucrări de asemenea amploare. Ca să fim bine înțeleși, vom spune că nu la configurația dimensională a opere industriale ne referim în primul rînd, deși de fiecare dată parametrul de strictă specialitate s-au deplasat mereu mai sus. Să ne amintim totuși că una e Bicazul și alta cea pe Argeș. Porțile de Fier și Lotru revendică, la rîndurile sigiliului unicității. Spunem că nu aici vom vrea să-ajungem, scara progresului fiind o regulă, o dată depășind prima treaptă, următoarea fiind obligatorie. Mă gîndeam la bărbăția acestor constructori. Unii dintre ei au început la Stejaru. Adunînd, sînt cîțiva ani. Majoritatea au cantonat la Argeș, lăsînd în urmă Bistrița aval. Mai sus, dificultatea opțiunii: Lotru sau Porțile de Fier. În sihăstria munților casele par niște refugii temporare de vreme rea. adăposturi pen-

NEAGU UDROIU
(Continuare în pag. a IV-a)

LA FABRICA „RECONSTRUCȚIA-FELDIOARA

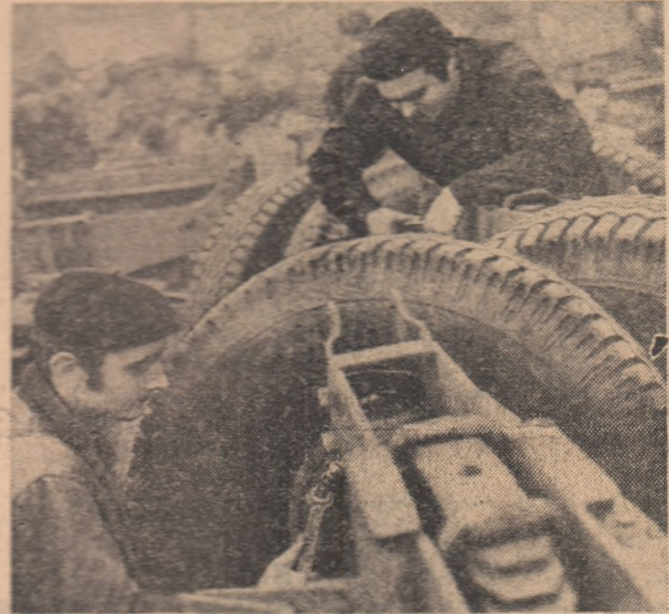
Unii tineri absentează nemotivat, dar absența biroului U.T.C. cine o motivează?

Pe o rampă din Băilele Stău de anul 20-ale și-2011 birou, două excavatoare destinate fabricii de materiale de construcții din Feldioara. Stau și așteaptă să fie încălțate și expediate dar Trina „Progresul” care le-a fabricat, nu găsește încă soluția de transport. În tot acest timp economia națională, fabrica din Feldioara în primul rînd, pierde zilnic o producție în valoare de peste 50.000 lei. Și

„Vitezi Unina „Progresul” nu se fîrîmîie și și onorata obligație de a expedia cele două utilaje.

Discuția cu tovarășul Tudor Lavric, secretarul comitetului U.T.C. de la Fabrica „Reconstrucția” din Feldioara, demarșul direct, de la sobiectul cel mai acut.

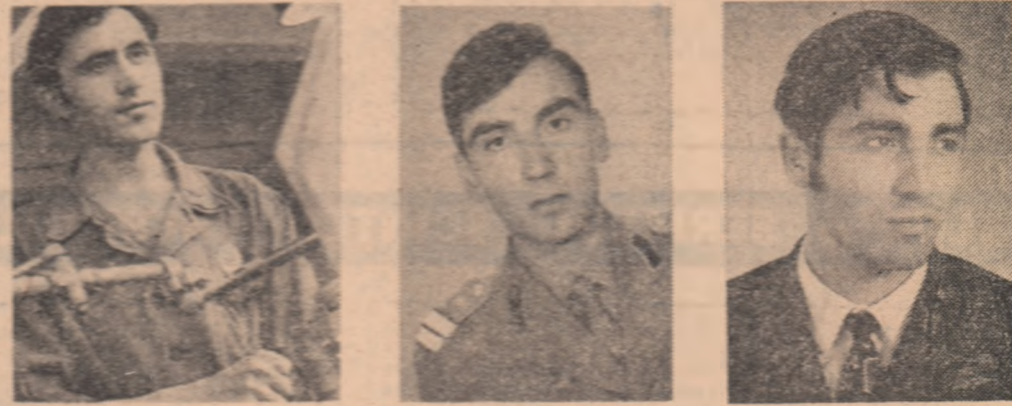
ROMELUS LAL
(Continuare în pag. a V-a)

Doi tineri muncitori cunoscuți și unanim apreciați în Uzina „Noiembrie” din Craiova: lăcătușii montatori Ion Diaconescu și Marin Prun, executînd ultimele lucrări de profil la șasiul unei remorci basculante

Foto: EM. TANJALA

DUMNEAVOASTRĂ gîndiți, munciți și trăiți ca? UN TÎNĂR COMUNIST

In pagina a 4-a

ASTĂZI
NE RĂSPUND:

- ION JITARU
strungor la Uzina de mecanică fină — Sinaia
- Elev sergent SILVIU ARMANGIC
- NICOLAE LEPADATU,
frezor-rabotor la „Electroprecizie” — Săcele

NEAGU UDROIU
(Continuare în pag. a IV-a)

CE SPUNE ȘI CE NU SPUNE O DARE DE SEAMĂ

Un redactor
la o ADUNARE
DE ALEGERI

Fiecare adunare sau conferință de dare de seamă și alegeri a unei organizații U.T.C. pornește în analiza activității acelei colective de uteciști de la un text esențial pentru aprecierea realității, critică și autocritică, a stărilor de fapt, a rolului și acțiunilor politico-educative întreprinse ca tot aștei răspunsuri la problemele de muncă și de viață ale tinerilor. Acest document este darea de seamă și el trebuie să vorbească despre împliniri și nerealizări, despre inițiative, fapte și chipuri tineresti reflectate în spiri-

tul celei mai depline exigențe revoluționare. Pe această cale — punînd în atenția tuturor succese, probleme, atitudini, comportări și sugerînd în aceeași măsură mijloace ale acțiunii de perfecționare, prin aprecierile, propunerile și sugestiile ce rezultă din contactul nemijlocit cu opiniile tinerilor — darea de seamă își justifică utilitatea.

Asadar, ce spune o dare de seamă? Am încercat mai întîi în organizația U.T.C. a secției „fractionare”, de la Fabrica de motoare electrice — Pitesti, care însă urma să aibă conferința de alegeri peste numai patru zile, iar darea de seamă nu era nici începută încă.

ION TRONAC
(Continuare în pag. a IV-a)

DIFUZAREA CĂRȚII

de AUREL DRAGOȘ MUNTEANU

O estimare corectă a posibilităților de informare poate duce la cea mai justă concluzie cu privire la sensul deciziilor și la gradul de evoluție a conștiinței unui anumit public. Mecanismul de decizie trebuie fundamentat întotdeauna pe cercetarea formelor genuine, a apetitului real, a imperativelor vieții. Politica repertoriului teatral, de pildă, ca și producția de bunuri de consum industrial sau rețeaua sanitară se află din punct de vedere social și economic în același sistem de gândire. Ele vehiculează valori, iar valoarea trebuie să fie cercetată printr-un bun care presupune anumite caracteristici. Elementul fundamental de coordonare se află în informarea și dezbateră liberă, în fața opiniei publice și cu ajutorul ei. Cetățeanul are dreptul să cunoască tot ceea ce privește orientarea unui anumit domeniu, în cele mai mici amănunte. Gusturile și cerințele sale pot fi ajutate prin interpretarea corectă a tendințelor și caracteristicilor unor fenomene dezbătute. Ele trebuie respectate și urmate, fiindcă nimeni nu-și poate impune voința tuturor celorlalți, în mod arbitrar. Poate că nici un alt domeniu nu a fost mai mult supus improvizației decît difuzarea cărții. Cred că nicăieri nu s-a

(Continuare în pag. a IV-a)

Viata culturală a tineretului

PLOIEȘTI

In municipiul Ploiești despre un asemenea răspuns nu se poate încă vorbi. Secretariatul comitetului municipal U.T.C. nu a luat măcar în discuție problemele distracției tineretului, aspectele vieții personale ale tinerilor în cadrul căroro organizațiile U.T.C. pot avea un rol sensibil sport. Desigur, s-a mai făcut „cite ceva” (cu primirea absolvenților, cu înminarea buletinelor, etc.) dar o schimbare radicală a stilului de viață nu se va produce în acest fel. În discuția pe care am avut-o la comitetul municipal am fost asigurată că se va intensifica fără îndoială preocuparea de a organiza, bunăoară, nunți uterice. E bine să se intensifice și o astfel de preocupare dar până atunci există multe aspecte, aparent minore, neluate în considerare în care tinerii nu simt că au alături de ei organizația, activitatea, comitetul municipal. Dacă ar fi vorba, de exemplu, numai de elevi și tot ar trebui să arătăm că problema dansului în școli, de pildă, produce vii nemulțumiri în rândul lor, înășa că cineva să intervină hotărât. Mai mult încă, președintele consiliului municipal al elevilor ne autorizează să scriem, negru pe alb, că da, în această problemă, direcțiunea școlilor manifestă nereceptivitate, neînțelegerea nevoilor de distracție ale elevilor (ca să nu mai vorbim de această alegere iar susține, chipurile, de la buna lor pregătire). Iată, deci, la cit se reduce capacitatea comitetului municipal de a schimba o situație și menținerea intereselor tinerilor: la cunoașterea pasivă a acesteia și la alocarea ei. Ce spun, în schimb, elevii? Nu le place să danseze, nu au nevoie și de distracție? Ba da, i-am întâlnit, cam zgribuliți, la poarta liceului economic, locul unde sîmbătă se dansa. Erau de la liceele teoretice din oraș, de la liceul industrial, veniseră cu speranța că vor putea intra în singurul liceu în care se dansa. Cîțiva ne-au mărturisit, pe întinerie, că la ei nu se mai dansază de cînd tovarășul director a dat ordin să se oprească balul! Noroc că asemenea probleme „minore” ajung să mai fie cunoscute și de tovarășii de la comitetul municipal. A fost surprinzător pentru noi, odată intrați în sala de dans din liceul economic, să constatăm un al doilea fapt, mărunț și el în aparență, dar semnificativ pentru ceea ce vrem să spunem. Era balul unei clase de elevi ce fuseseră la recoltat porumb în Valea Cîlugărească. Cu banii strîși ei vor să-și amenajeze un teren de tenis, undeva lângă școală, dar au anumite dificultăți cu obținerea aprobării. Cu prilejul

raidului nostru, în care ne-au însoțit activiștii comitetului municipal și județean U.T.C., elevii au aflat că ei pot fi sprîjiniți în această „măruntă” problemă de cine trebuie de fapt să-i sprîjine iar, la rîndul lor, tovarășii care ne-au însoțit au aflat numai cîteva, foarte puține încă, după cum credem noi, din preocupările și dorințele lor. Un exemplu de felul cum trebuie să ne apropiem de viața personală a tinerilor: ni se pare că putem cita în persoana secretarei U.T.C., cadre didactice, de la liceul economic, tovarășa Dolinski, care, după ce i-a însoțit pe elevi la muncă, organizând și acolo focuri de tabără, seri de dans („În condițiile liceului, mai proaste decît la noi la școală” — cum spunea dînsa), este și acum în mijlocul elevilor, după ce, împreună cu comitetul U.T.C., a pregătit această seară distractivă. La casa de cultură a sindicatelor recent dată în folosință sîmbătă seara se dansază. Sala destul de mare, frumoașă, chiar deosebit de elegantă. Săliștea din oraș sînt puține, unele în renovare (Clubul Uzinelor „I. Mai”) sau scoote necesarizate (Clubul Constructorilor). Discuția cu tovarășii de la casa de cultură a conturat însă largi posibilități pentru comitetul municipal în privința organizării aici a distracției și dansului pentru tineret. Nimeni nu se opune, dimpotrivă, ca dansul „Casa de cultură să fie organizat în întregime de U.T.C., de organizațiile din întreprinderi, pe rotație pregătind fiecare propriul ei program. Întrebarea este: de ce pînă acum nu s-a trecut la un astfel de mod de lucru, de ce, din nou, existînd opoziții comitetului municipal trăgîndu-se de valorificarea, în folosul tuturor tinerilor din oraș folosirea acestor posibilități?

În general, deci, se poate spune că în această lîună și jumătate dacă de la comitetul județean s-au dat cîteva indicații privitoare la necesitatea unei preocupări mai sistematice și mai eficiente în problemele vieții tinerilor, legate de distracție, dans, etc., secretariatul Comitetului municipal U.T.C. — Ploiești nu a reacționat în nici un fel. Viteza de reacție la sarcini clar formulate, departe de a putea fi socotită necesară, este de-a dreptul bătrînească, spre a nu spune că a lipsit de desăvîrșire.

— Ce răspuns dă biroul comitetului municipal situației existente în momentul de față? — a fost întrebarea pe care am adresat-o tovarășului Vasile Istrate. Notăm răspunsul: „Luni vom convoca ședința secretariatului comitetului municipal în care vom discuta concret sub ce formă putem și trebuie să intervenim pentru ca indicațiile conducerii partidului privind îmbunătățirea stilului de viață și a condițiilor de muncă să fie aplicabile și necesitatea ca organizația noastră revoluționară să fie capabilă de a da răspuns tuturor pro-

blemelor ridicate de tineri, incluziv acelea legate de dans, de distracție, deci, pentru ca aceste indicații să fie aplicabile în viață. La muncă noastră, la sfîrșitul unei săptămîni noi vom informa, prin intermediul marșalului, asupra măsurilor dar și activităților ce vor avea loc în această perioadă. Sperăm că ceea ce vom scrie aici va interesa și a va interesă pe tinerii din Ploiești și comitetul municipal Ploiești al U.T.C.”

PITEȘTI

Municipiul Pitești oferă, poate mai generos decît alte localități, spații necesare pentru activitatea culturală și recreativă. Unele dintre ele sînt foarte moderne. Însă rădăcinile acestor activități sînt puține, unele în renovare (Clubul Uzinelor „I. Mai”) sau scoote necesarizate (Clubul Constructorilor). Discuția cu tovarășii de la casa de cultură a conturat însă largi posibilități pentru comitetul municipal în privința organizării aici a distracției și dansului pentru tineret. Nimeni nu se opune, dimpotrivă, ca dansul „Casa de cultură să fie organizat în întregime de U.T.C., de organizațiile din întreprinderi, pe rotație pregătind fiecare propriul ei program. Întrebarea este: de ce pînă acum nu s-a trecut la un astfel de mod de lucru, de ce, din nou, existînd opoziții comitetului municipal trăgîndu-se de valorificarea, în folosul tuturor tinerilor din oraș folosirea acestor posibilități?

DIN NOU LA BALUL DE SÎMBĂTĂ SEARA

cine invită ? cine sînt invitații ?

● Reacție cu viteza melcului ● Invitații cu duimul, dar cine vrea să aleagă n-are de unde! ● De ce să-i înțelegem pe tineri, cînd mai comod este să le închidem ușa în nas?! ● Cînd interesul se manifestă în pripă, pentru ochii celor din afară

era posibilități de a organiza în cadrul clubului de sport „I. Mai” o seară de dans, de distracție, etc. La muncă noastră, la sfîrșitul unei săptămîni noi vom informa, prin intermediul marșalului, asupra măsurilor dar și activităților ce vor avea loc în această perioadă. Sperăm că ceea ce vom scrie aici va interesa și a va interesă pe tinerii din Ploiești și comitetul municipal Ploiești al U.T.C.”

La Liceul economic din Pitești, unde sîmbătă seara se dansa, erau de la liceele teoretice din oraș, de la liceul industrial, veniseră cu speranța că vor putea intra în singurul liceu în care se dansa. Cîțiva ne-au mărturisit, pe întinerie, că la ei nu se mai dansază de cînd tovarășul director a dat ordin să se oprească balul! Noroc că asemenea probleme „minore” ajung să mai fie cunoscute și de tovarășii de la comitetul municipal. A fost surprinzător pentru noi, odată intrați în sala de dans din liceul economic, să constatăm un al doilea fapt, mărunț și el în aparență, dar semnificativ pentru ceea ce vrem să spunem. Era balul unei clase de elevi ce fuseseră la recoltat porumb în Valea Cîlugărească. Cu banii strîși ei vor să-și amenajeze un teren de tenis, undeva lângă școală, dar au anumite dificultăți cu obținerea aprobării. Cu prilejul

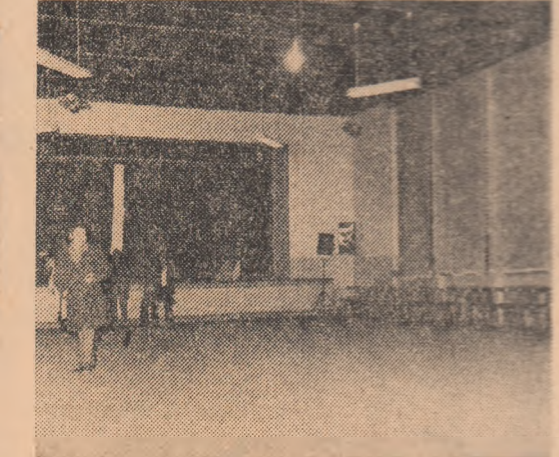
raidului nostru, în care ne-au însoțit activiștii comitetului municipal și județean U.T.C., elevii au aflat că ei pot fi sprîjiniți în această „măruntă” problemă de cine trebuie de fapt să-i sprîjine iar, la rîndul lor, tovarășii care ne-au însoțit au aflat numai cîteva, foarte puține încă, după cum credem noi, din preocupările și dorințele lor. Un exemplu de felul cum trebuie să ne apropiem de viața personală a tinerilor: ni se pare că putem cita în persoana secretarei U.T.C., cadre didactice, de la liceul economic, tovarășa Dolinski, care, după ce i-a însoțit pe elevi la muncă, organizând și acolo focuri de tabără, seri de dans („În condițiile liceului, mai proaste decît la noi la școală” — cum spunea dînsa), este și acum în mijlocul elevilor, după ce, împreună cu comitetul U.T.C., a pregătit această seară distractivă. La casa de cultură a sindicatelor recent dată în folosință sîmbătă seara se dansază. Sala destul de mare, frumoașă, chiar deosebit de elegantă. Săliștea din oraș sînt puține, unele în renovare (Clubul Uzinelor „I. Mai”) sau scoote necesarizate (Clubul Constructorilor). Discuția cu tovarășii de la casa de cultură a conturat însă largi posibilități pentru comitetul municipal în privința organizării aici a distracției și dansului pentru tineret. Nimeni nu se opune, dimpotrivă, ca dansul „Casa de cultură să fie organizat în întregime de U.T.C., de organizațiile din întreprinderi, pe rotație pregătind fiecare propriul ei program. Întrebarea este: de ce pînă acum nu s-a trecut la un astfel de mod de lucru, de ce, din nou, existînd opoziții comitetului municipal trăgîndu-se de valorificarea, în folosul tuturor tinerilor din oraș folosirea acestor posibilități?

În general, deci, se poate spune că în această lîună și jumătate dacă de la comitetul județean s-au dat cîteva indicații privitoare la necesitatea unei preocupări mai sistematice și mai eficiente în problemele vieții tinerilor, legate de distracție, dans, etc., secretariatul Comitetului municipal U.T.C. — Pitești nu a reacționat în nici un fel. Viteza de reacție la sarcini clar formulate, departe de a putea fi socotită necesară, este de-a dreptul bătrînească, spre a nu spune că a lipsit de desăvîrșire.

— Ce răspuns dă biroul comitetului municipal situației existente în momentul de față? — a fost întrebarea pe care am adresat-o tovarășului Vasile Istrate. Notăm răspunsul: „Luni vom convoca ședința secretariatului comitetului municipal în care vom discuta concret sub ce formă putem și trebuie să intervenim pentru ca indicațiile conducerii partidului privind îmbunătățirea stilului de viață și a condițiilor de muncă să fie aplicabile și necesitatea ca organizația noastră revoluționară să fie capabilă de a da răspuns tuturor pro-

blemelor ridicate de tineri, incluziv acelea legate de dans, de distracție, etc. La muncă noastră, la sfîrșitul unei săptămîni noi vom informa, prin intermediul marșalului, asupra măsurilor dar și activităților ce vor avea loc în această perioadă. Sperăm că ceea ce vom scrie aici va interesa și a va interesă pe tinerii din Ploiești și comitetul municipal Ploiești al U.T.C.”

La Liceul economic din Pitești, unde sîmbătă seara se dansa, erau de la liceele teoretice din oraș, de la liceul industrial, veniseră cu speranța că vor putea intra în singurul liceu în care se dansa. Cîțiva ne-au mărturisit, pe întinerie, că la ei nu se mai dansază de cînd tovarășul director a dat ordin să se oprească balul! Noroc că asemenea probleme „minore” ajung să mai fie cunoscute și de tovarășii de la comitetul municipal. A fost surprinzător pentru noi, odată intrați în sala de dans din liceul economic, să constatăm un al doilea fapt, mărunț și el în aparență, dar semnificativ pentru ceea ce vrem să spunem. Era balul unei clase de elevi ce fuseseră la recoltat porumb în Valea Cîlugărească. Cu banii strîși ei vor să-și amenajeze un teren de tenis, undeva lângă școală, dar au anumite dificultăți cu obținerea aprobării. Cu prilejul

„Să dansăm sub zero grade?”. La clubul studenților și elevilor din Pitești caloriferele sînt defecte din toamna trecută

„Păi cum să nu stăm la ușă dacă-n sală nu sînt fete!”. Grup de tineri într-o sală de dans.

„După muncă voluntară... o distracție de-a seară”, cum scrie la gazeta de perete din sala unde s-a dansat la Liceul economic din Ploiești.

Semnele improvizației nu se reduc doar la „garderobe” ad-hoc ci și la o prezentă formă a tinerilor invitați. Sau cum ne-a spus reprezentantul Școlii profesionale auto din Tirgoviste: „Astă-i problema”.

Holul Liceului pedagogic din Tirgoviste nu este un loc ideal pentru dans. „Nu s-ar putea, ne spune Beta Samuel îndrumătoare U.T.C. a liceului și Constanța Aneta, directoarea adjunctă de aici, ca școlile să fie proiectate și cu o sală de festivități? Atunci și problema dansului în bune condiții ar fi rezolvată”.

scoll, ci pentru ziaristii de la „Scinteia tineretului”, veniți să vadă cum se „distracă tinerii într-o sîmbătă seara. Sala era tradițională, afectată elevilor pentru a urmări programul televiziunii. Televizorul însă era stricat... Asa ni s-a spus. I-am dat drumul. Mergea! „Defecțiunea” era și ea obligatorie, fiind ordonată de către un cadru didactic al școlii. Văzînd că defecțiunea aparatului nu era decît — să-i zicem așa — o „glumă” de ocazie, ni s-a spus: — Eu nu dau scooteală la nimeni! Dacă se defectează televizorul, cine-l plătete? Eu am ordin să organizez astă seară dans. Este orchestră, sînt și băieții și fete aici, să danseze. Asta e problema. „Problema” este într-adevăr, aceea din spațiile faptului că televizorul nu funcționa „la ordin”, și că seara de dans se desfășura mohorât! La P.T.T.R., reuniunea era organizată în colaborare de către U.T.C. și comitetul sindical. Un tiră vindea ilustrate pe care participanții trebuiau să indice numele unei candidații la titlul de „regina reuniunii”. Am vrut să facem și noi acest lucru, rugîndu-l pe cel care oferea ilustrate, să-mi spună numele secretarei organizației U.T.C. — De ce? — Vreau să-i scriu numele pe aceste ilustrate... — Nu o cunosc! Tovarășă secretară Ștefana Martie se afla chiar lângă noi. Cine să creadă că, așa cum ni s-a spus, ba chiar cum ne-a subliniat directorul Direcției P.T.T.R. Tirgoviste, tovarășul George Chiriac, că asemenea reuniuni nu loc în fiecare sîmbătă, cînd invitații, în majoritate tineri, nu-și cunoșteau... organizatorii? Tirgoviste este un oraș în plină dezvoltare industrială și în plină explozie demografică. Problemele pe care le are dezvoltat orașul față de populația sa în continuă creștere și creștere, sînt deosebite. Din populația „brașului Tirgoviste”, mai mult de un sfert sînt utociști. Față de ponderea lor numărul săliilor de dans ar trebui desigur să fie mai mare. Iată de ce pînă la terminarea noilor edificii culturale, Casa de cultură a tineretului și cea a sindicatelor, trebuie folosit cu pricepere orice spațiu care poate găzdui aceste petreceri tineresti de sîmbătă seara.

scoll, ci pentru ziaristii de la „Scinteia tineretului”, veniți să vadă cum se „distracă tinerii într-o sîmbătă seara. Sala era tradițională, afectată elevilor pentru a urmări programul televiziunii. Televizorul însă era stricat... Asa ni s-a spus. I-am dat drumul. Mergea! „Defecțiunea” era și ea obligatorie, fiind ordonată de către un cadru didactic al școlii. Văzînd că defecțiunea aparatului nu era decît — să-i zicem așa — o „glumă” de ocazie, ni s-a spus: — Eu nu dau scooteală la nimeni! Dacă se defectează televizorul, cine-l plătete? Eu am ordin să organizez astă seară dans. Este orchestră, sînt și băieții și fete aici, să danseze. Asta e problema. „Problema” este într-adevăr, aceea din spațiile faptului că televizorul nu funcționa „la ordin”, și că seara de dans se desfășura mohorât! La P.T.T.R., reuniunea era organizată în colaborare de către U.T.C. și comitetul sindical. Un tiră vindea ilustrate pe care participanții trebuiau să indice numele unei candidații la titlul de „regina reuniunii”. Am vrut să facem și noi acest lucru, rugîndu-l pe cel care oferea ilustrate, să-mi spună numele secretarei organizației U.T.C. — De ce? — Vreau să-i scriu numele pe aceste ilustrate... — Nu o cunosc! Tovarășă secretară Ștefana Martie se afla chiar lângă noi. Cine să creadă că, așa cum ni s-a spus, ba chiar cum ne-a subliniat directorul Direcției P.T.T.R. Tirgoviste, tovarășul George Chiriac, că asemenea reuniuni nu loc în fiecare sîmbătă, cînd invitații, în majoritate tineri, nu-și cunoșteau... organizatorii? Tirgoviste este un oraș în plină dezvoltare industrială și în plină explozie demografică. Problemele pe care le are dezvoltat orașul față de populația sa în continuă creștere și creștere, sînt deosebite. Din populația „brașului Tirgoviste”, mai mult de un sfert sînt utociști. Față de ponderea lor numărul săliilor de dans ar trebui desigur să fie mai mare. Iată de ce pînă la terminarea noilor edificii culturale, Casa de cultură a tineretului și cea a sindicatelor, trebuie folosit cu pricepere orice spațiu care poate găzdui aceste petreceri tineresti de sîmbătă seara.

— Eu nu dau scooteală la nimeni! Dacă se defectează televizorul, cine-l plătete? Eu am ordin să organizez astă seară dans. Este orchestră, sînt și băieții și fete aici, să danseze. Asta e problema. „Problema” este într-adevăr, aceea din spațiile faptului că televizorul nu funcționa „la ordin”, și că seara de dans se desfășura mohorât! La P.T.T.R., reuniunea era organizată în colaborare de către U.T.C. și comitetul sindical. Un tiră vindea ilustrate pe care participanții trebuiau să indice numele unei candidații la titlul de „regina reuniunii”. Am vrut să facem și noi acest lucru, rugîndu-l pe cel care oferea ilustrate, să-mi spună numele secretarei organizației U.T.C. — De ce? — Vreau să-i scriu numele pe aceste ilustrate... — Nu o cunosc! Tovarășă secretară Ștefana Martie se afla chiar lângă noi. Cine să creadă că, așa cum ni s-a spus, ba chiar cum ne-a subliniat directorul Direcției P.T.T.R. Tirgoviste, tovarășul George Chiriac, că asemenea reuniuni nu loc în fiecare sîmbătă, cînd invitații, în majoritate tineri, nu-și cunoșteau... organizatorii? Tirgoviste este un oraș în plină dezvoltare industrială și în plină explozie demografică. Problemele pe care le are dezvoltat orașul față de populația sa în continuă creștere și creștere, sînt deosebite. Din populația „brașului Tirgoviste”, mai mult de un sfert sînt utociști. Față de ponderea lor numărul săliilor de dans ar trebui desigur să fie mai mare. Iată de ce pînă la terminarea noilor edificii culturale, Casa de cultură a tineretului și cea a sindicatelor, trebuie folosit cu pricepere orice spațiu care poate găzdui aceste petreceri tineresti de sîmbătă seara.

— Eu nu dau scooteală la nimeni! Dacă se defectează televizorul, cine-l plătete? Eu am ordin să organizez astă seară dans. Este orchestră, sînt și băieții și fete aici, să danseze. Asta e problema. „Problema” este într-adevăr, aceea din spațiile faptului că televizorul nu funcționa „la ordin”, și că seara de dans se desfășura mohorât! La P.T.T.R., reuniunea era organizată în colaborare de către U.T.C. și comitetul sindical. Un tiră vindea ilustrate pe care participanții trebuiau să indice numele unei candidații la titlul de „regina reuniunii”. Am vrut să facem și noi acest lucru, rugîndu-l pe cel care oferea ilustrate, să-mi spună numele secretarei organizației U.T.C. — De ce? — Vreau să-i scriu numele pe aceste ilustrate... — Nu o cunosc! Tovarășă secretară Ștefana Martie se afla chiar lângă noi. Cine să creadă că, așa cum ni s-a spus, ba chiar cum ne-a subliniat directorul Direcției P.T.T.R. Tirgoviste, tovarășul George Chiriac, că asemenea reuniuni nu loc în fiecare sîmbătă, cînd invitații, în majoritate tineri, nu-și cunoșteau... organizatorii? Tirgoviste este un oraș în plină dezvoltare industrială și în plină explozie demografică. Problemele pe care le are dezvoltat orașul față de populația sa în continuă creștere și creștere, sînt deosebite. Din populația „brașului Tirgoviste”, mai mult de un sfert sînt utociști. Față de ponderea lor numărul săliilor de dans ar trebui desigur să fie mai mare. Iată de ce pînă la terminarea noilor edificii culturale, Casa de cultură a tineretului și cea a sindicatelor, trebuie folosit cu pricepere orice spațiu care poate găzdui aceste petreceri tineresti de sîmbătă seara.

— Eu nu dau scooteală la nimeni! Dacă se defectează televizorul, cine-l plătete? Eu am ordin să organizez astă seară dans. Este orchestră, sînt și băieții și fete aici, să danseze. Asta e problema. „Problema” este într-adevăr, aceea din spațiile faptului că televizorul nu funcționa „la ordin”, și că seara de dans se desfășura mohorât! La P.T.T.R., reuniunea era organizată în colaborare de către U.T.C. și comitetul sindical. Un tiră vindea ilustrate pe care participanții trebuiau să indice numele unei candidații la titlul de „regina reuniunii”. Am vrut să facem și noi acest lucru, rugîndu-l pe cel care oferea ilustrate, să-mi spună numele secretarei organizației U.T.C. — De ce? — Vreau să-i scriu numele pe aceste ilustrate... — Nu o cunosc! Tovarășă secretară Ștefana Martie se afla chiar lângă noi. Cine să creadă că, așa cum ni s-a spus, ba chiar cum ne-a subliniat directorul Direcției P.T.T.R. Tirgoviste, tovarășul George Chiriac, că asemenea reuniuni nu loc în fiecare sîmbătă, cînd invitații, în majoritate tineri, nu-și cunoșteau... organizatorii? Tirgoviste este un oraș în plină dezvoltare industrială și în plină explozie demografică. Problemele pe care le are dezvoltat orașul față de populația sa în continuă creștere și creștere, sînt deosebite. Din populația „brașului Tirgoviste”, mai mult de un sfert sînt utociști. Față de ponderea lor numărul săliilor de dans ar trebui desigur să fie mai mare. Iată de ce pînă la terminarea noilor edificii culturale, Casa de cultură a tineretului și cea a sindicatelor, trebuie folosit cu pricepere orice spațiu care poate găzdui aceste petreceri tineresti de sîmbătă seara.

— Eu nu dau scooteală la nimeni! Dacă se defectează televizorul, cine-l plătete? Eu am ordin să organizez astă seară dans. Este orchestră, sînt și băieții și fete aici, să danseze. Asta e problema. „Problema” este într-adevăr, aceea din spațiile faptului că televizorul nu funcționa „la ordin”, și că seara de dans se desfășura mohorât! La P.T.T.R., reuniunea era organizată în colaborare de către U.T.C. și comitetul sindical. Un tiră vindea ilustrate pe care participanții trebuiau să indice numele unei candidații la titlul de „regina reuniunii”. Am vrut să facem și noi acest lucru, rugîndu-l pe cel care oferea ilustrate, să-mi spună numele secretarei organizației U.T.C. — De ce? — Vreau să-i scriu numele pe aceste ilustrate... — Nu o cunosc! Tovarășă secretară Ștefana Martie se afla chiar lângă noi. Cine să creadă că, așa cum ni s-a spus, ba chiar cum ne-a subliniat directorul Direcției P.T.T.R. Tirgoviste, tovarășul George Chiriac, că asemenea reuniuni nu loc în fiecare sîmbătă, cînd invitații, în majoritate tineri, nu-și cunoșteau... organizatorii? Tirgoviste este un oraș în plină dezvoltare industrială și în plină explozie demografică. Problemele pe care le are dezvoltat orașul față de populația sa în continuă creștere și creștere, sînt deosebite. Din populația „brașului Tirgoviste”, mai mult de un sfert sînt utociști. Față de ponderea lor numărul săliilor de dans ar trebui desigur să fie mai mare. Iată de ce pînă la terminarea noilor edificii culturale, Casa de cultură a tineretului și cea a sindicatelor, trebuie folosit cu pricepere orice spațiu care poate găzdui aceste petreceri tineresti de sîmbătă seara.

Raid de ELENA NESTOR CORNEL RADU CONSTANTINESCU TUDOR STANESCU C. STANESCU M. UNGHEANU
Fotografiile: O. PLECAN, P. TANJALA și AL. PRUNDEANU

DUMNEAVOASTRA gândiți, munciți și trăiți ca UN TINĂR COMUNIST!

Expresii cotidiene ale unei gândiri înaripate

— M-ați întrebat ce înseamnă ergonomie. Cred că nu pot da un răspuns foarte precis. Pot totuși spune că geometria acestei coloane, din fața noastră, de datorită aplicării unor studii ergonomice. În orice caz, înțelegerea dumneavoastră mi-a reactualizat o întrebare mai veche.

— M-ați întrebat ce înseamnă ergonomie. Cred că nu pot da un răspuns foarte precis. Pot totuși spune că geometria acestei coloane, din fața noastră, de datorită aplicării unor studii ergonomice. În orice caz, înțelegerea dumneavoastră mi-a reactualizat o întrebare mai veche.

— M-ați întrebat ce înseamnă ergonomie. Cred că nu pot da un răspuns foarte precis. Pot totuși spune că geometria acestei coloane, din fața noastră, de datorită aplicării unor studii ergonomice. În orice caz, înțelegerea dumneavoastră mi-a reactualizat o întrebare mai veche.

locul de muncă este plăcut, odihnitor, sint și o fire calmă; gândirea funcționează normal. De ce aș greși?!

— Fiindcă a venit vorba de gândire văd că tovarășii cu care te schimbi pe mâini comite totuși greșeli. Dacă ai acest bilet (un bilet în care Jitaru era rugat să se intereseze la „nea Fane”, maistrul, de ce mașina scoate niște cote greșite). Oare colegul dumitale nu gândește operațiile pe care le execută?

— Și nu greșești niciodată printre altele butoane? Mi-a răspuns de parcă știa de mult această întrebare și în răzgul acut reflectase la aspectul ei inutil: — Nu, nu greșesc, n-aș avea cum. Vedeți, eu nu execut în mod mecanic anumite operații. Gîndesc; cu ochii minții, văd piesa așa cum trebuie să iasă. Dimineața vin la serviciu odihnit iar mintea mi este limpede,

miază să lucrez câteva ore împreună cu Manea.

Aflasem mai dinainte că-și ajută tovarășii de muncă dar dialogul mi dezvăluie mai mult decât simpla manifestare a spiritului de înțelegere. Pentru un om care muncește și gândește în chip comunist potențele creatoare individuale sunt bunuri colective și alimentează cu energia activitatea zilnică a tovarășului de muncă, a echipei, a întregii uzine. Iar modul lui Jitaru de a justifica simplu atitudinea, de a găsi în ea firescul, l-am cunoscut foarte multe exemplare, în uzină. Este un fapt pe care el îl știe foarte bine și pe care-l proclamă cu o frază laconică: „Colectivul nostru este unit”.

— Nu mi-amintesc cum, dar la momentul dat am avut cunoștință despre familia lui. E răstănit și are o fetiță. În casa părinților săi majoritatea copiilor nu sînt fete. Acestea căsătorindu-se își au adus lui Jitaru multe nepoțete.

— Adevărat, în familia noastră predomină partea feminină: ea este neamul nostru.

— Cînd sînt prea multe fete într-o familie se creează o anumită tensiune — l-am înțeles eu. Cînd și o vorbă...

— Cînd, dar nu mai e bună stăruie. Fetele nu sînt de obicei deștept ca și noi dar nu numai atât — ele însele știu să se ajute. Nu-ți ești nici în viața ta fete lucrând pe mașini? Și încă pe ce mașini — unele sînt foarte moderne. Eu nu cîd nici o demersare între mine și tu știu care tînd de la o mașină automată. Eu am avut că tînd și chiar mai îndemnată decât băieții. Bravo lor!

— Să recunoaștem că și o mașină este o mașină în gândire: cu respect și căldură un simț recunoașterii călăuzite de mîna subliniată de dăruie conștientă. Este o mașină cu care nu obșnuim, înțeleg, de la zi la zi tot mai mult, o mașină în sensul preciziei preciziei conștiente despre muncă.

— Acum să trecem Jitaru, ce ai dorit să scriu despre dumneata în ziar?

— Că încerc, mă străduiesc să-mi fac bine și permanent datoria.

VICTOR CONSTANTINESCU

Am învățat că numai prin muncă se modelează personalitatea și munca este aceea care-ți dă satisfacțiile cele mai mari. Îți inspiră încredere în forțele tale și te face să simți acel sentiment plăcut al datoriei împlinite. A munci pentru tine și pentru alții, înseamnă a descoperi în activitățile tale noi valențe, superioare celor obișnuite, a fi într-o continuă căutare de „nou” și „eficient”.

Personal, deși am numai 21 de ani, îmi fac reproșuri că nu am făcut totul, că am lăsat timpul să treacă pe lângă mine fără să-l valorific cu maximă eficiență.

Stimați tovarășii redactori ai ziarului „Știința tineretului”,

Sînt născut în țară în satul Grinari, Brașov. Terminînd școala generală din satul natal, din cauza condițiilor materiale cu totul diferite de cele de acum, nu am avut posibilitatea de a urma un liceu. Părinții îmi erau bolnavi, eram 8 membri în familie. M-am înscris la Școala profesională „Electorale” din orașul Săcele.

Aici, primind gratuit totul necesar, am reușit să termin școala cu bine. Astăzi sînt muncitor calificat într-o meserie foarte frumoasă. Îmi place munca, pentru că deși

SĂ FACI TOTUL LA TIMP

Problema timpului este întotdeauna o problemă de mare importanță. În mare măsură împlinirea sau neîmplinirea diferitelor idealuri. Se vorbește tot mai mult de „condensarea timpului”. Aceasta presupune ca în permanență să fii preocupat de ceva, ca pe

lîngă îndeplinirea atribuțiilor profesionale, să fii preocupat de probleme de interes general.

Constat cu satisfacție că în colectivul în care-mi desfășor activitatea, fiecare membru de partid, fiecare utesist sînt frământați de probleme majore. Nu de puține ori aud în rândul colegilor mei expresii ca: „aș chestiona am neînțelegerea licențelor sau ce răs mi pare că nu am timp să fac și o altă lucrare”.

Deci, timpul, problema timpului? Oare numai scri? Elev serg. ARMANCIU SILVIU

CE SIMT EU CÎȘTIGÎNDU-MI SINGUR EXISTENȚA

Am părinți simpli, acasă am fost crescut în acest spirit, iar mai tîrziu am ajuns să-mi dau singur seama că munca este o datorie fundamentală, este condiția primară a existenței, a lucrării.

Și ea, cel puțin din acest motiv, mă gîndesc că mă apropiez de ceea ce înțelegem a trăi ca un tînd comunist. Fiindcă sînt un om simplu, cu o simțibilitate, mai vîd și mai simțesc cum sînt și tînd, trăiesc sau vor să trăiască pe spinarea altora, și a părinților lor în primul rînd.

Comitetul U.T.C. Se putea constata înși ușor că nu spunea desigur și, mai ales, nu conținea analize referir directe și analize, argumentate cu bogăția faptelor și cu cele mai importante imperativitate ale realității din muncă și viața tinerilor care lucrează în secție.

Se amintea, de pildă, într-o lungă însușire de nume, despre „tinerii care au depus eforturi și au manifestat suficientă preocupare pentru realizarea sarcinilor de plan”, însă prea puțin, doar în treacă, și despre cele patru echipe din brigada de producție și educație socialistă „30 Decembrie”, unde „au fost angrenați 40 de utescți din secție și există un climat favorabil întrecerii între echipe, fapt dovedit prin schimbarea steagului transmisibil între fruntași”. Cea mai bună formă, după 10 săptămîni de întrecere, ar fi meritată și să abia o foarte bună echipă din brigada nr. 3, condusă de Florina Anghel, primise de 5 ori steagul acordat fruntașilor, în timp ce celelalte trei echipe numai o dată sau de două ori...

„Paralel cu realizarea sarcinilor de plan, s-a urmărit și îmbunătățirea calității produselor, dar trebuie arătat că și aici ponderea celor care au dat cele mai multe rebuturi o formează din utescții” — citim mai departe, în darea de seamă. În locul unde ar fi trebuit să se pună și cifra nivelului valoric al acestor rebuturi, era lăsat un spațiu liber, dovadă că aceste aspecte nu erau urmărite „la zi”. În mod continuu.

De ce „alți factori” și doar atât? Cel puțin, în legătură cu ultimele două aspecte, comitetul și organizația U.T.C. ar fi putut contribui foarte mult, avînd un cuvînt greu de spus în legătură cu ansamblul acestor probleme, prin colaborarea cu reprezentanții conducerii tehnico-administrative a secției și întreprinderii, punînd toate aceste probleme în atenția comitetului oamenilor muncii, solicitînd măsuri și soluții corespunzătoare de organizare a producției.

Deși au fost incluse în programul de măsuri și olimpiade pe meserii, nu s-au ținut decît la nivel de secție. Pentru faza pe fabrică, tovarășa Stoica Simona, care răspundea de această problemă din partea comitetului U.T.C. pe întreprindere, nu s-a achitat de sarcinile încredințate — afirma în continuare darea de seamă. Cam puțin zis, căci în sec-

ție singurul concurs profesional organizat, fusese cel pentru strungari. Pentru meseriile de profil — bobinator și electrician — nu luase nimeni nici o inițiativă, măcar la nivelul secției. Chiar și pentru rămînera la faza pe secție a „olimpiadei strungarului”, nu Simona Stoica era singurul vinovat, căci organizația U.T.C. de la „Asincron” avea la rîndul său reprezentanți în comitetul U.T.C. pe fabrică și avea un responsabil cu problemele profesionale în propriul ei comitet.

În privința tinerii adunării generale, dacă la organizațiile „bobinaj I” și „bobinaj II” s-au desfășurat lunar, nu același lucru putem spune despre organizațiile „prelucrări I”, „prelucrări II” și „bobinaj” și „prelucrări schimb III”, datorită inactivității birourilor și în special a secretarilor Grigore

A APĂRUT MUNCA DE PARTID DIN SUMAR:

- Educarea socialistă a oamenilor muncii.
- Folosirea rațională a resurselor — factor hotărîtor al înfăptuirii cincinalului înainte de termen.
- În întimplarea sîrbătoririi a 25 de ani de la proclamarea Republicii sînt publicate articole semnate de Victor Pantea, Constantin Dăscălescu, Orest Pavel, Ionela Alăman, Marina Tănașe.
- La rubrica învățămîntul de partid și propagandă prin conferințe: consultații, planuri tematice — Viorică Sălaşcan, Spirica producției muncii — factor esențial pentru accelerarea progresului economic și social al țării. — V. Enache: Principalele orientări stabilite de Conferința Națională a P.C.R. în vederea dezvoltării și perfecționării relațiilor de producție și sociale. — Rozalia Trandafirov: Filozofia marxistă și religia. Educația ateistă — parte componentă a formării omului societății noastre.

NU OCOLIȚI TEATRUL „ȚÂNDĂRICĂ”!

Cine crede că teatrul de păpuși nu face decît să-l distreze pe cei de-o șchioapă, se înșală. Imediat ce s-a stins lumina în sală și s-a aprins pe scenă, el privește curios, atent și — plin de seriozitate — întreabă. O ploaie de întrebări se revarsă câteva minute pînă ce „spectatorii din brațe” se dăduresc de e cu cadrul acțiunii și cu eroii ei. De fapt, pînă se acomodează cu ceea ce se cheamă imagine scenică. După aceea lucrurile merg strună, toți intră în joc — nepoții, ca și bunicii — toți îl acceptă: saltul imaginărilor și fătura, păpușa pune stăpînire pe sală. Ea deține și clarifică primele adevăruri, omuleții din stal sînt puși să dis-

tingă binele de rău Teatrul de păpuși (bun) e un gen poetic, așezat pe o temelie etică. Teatrul de păpuși (modern), fără a abandona tîrîmul de miraj al basmului, în pierdere de legătura cu realitatea, pe teme profunde umane și contemporane. „Țîndărică” e un astfel de teatru — și bun și modern — care nu s-a sfiit să propună pe scena lui sinteze poetice și filozofice. Cînta scriitorii talentați, poezii sau dramaturgi, au contribuit la această inițiativă: Gellu Naum — „Cărtea cu Apolodor”, Alexandru Popescu — „Iarmarocul pitulescilor Cluj”. Temele lor: realizarea umană în relație cu timpul, temeiul solidarității și altele. Sigur că enunțate așa, ele par pretențioase, dar „Țîndărică” n-are numai colaboratori — intrară și ei realizatori. În stare să clarifice artistic chiar și sensuri abstracte. Astfel, copiii sînt puși în față cu idei profunde umane și mereu contemporane, părinții se desfructează inteligență și înțelegere și cu premiera acestei stagiuni, „Ariciul albastru”, piesă scrisă tot de Alexandru Popescu, vorbește tuturor despre nevoia de prietenie, despre legile ei adevărate. Un mic animal țepos, singur și ocios de toți, iese la drumul mare și-și caută un prieten. El nu găsește decît un nor care-și dă seama că ariciul îl cunoaște pe toți cei din jur, dar nu are înțelesul. Neștiutor, ariciul albastru pleacă totuși, plin de iluzii, în lume. Răspuns de flori, de păsări sau animale frumoase, ori cu însușiri alese, nativul nostru (pepus învățat că nici în întîmplări și nici în talente nu s-dejașun pentru prietenie. Norul și înțeleptul corb — care le văd pe toate mai bine de sus! — descoperă un arici roșcat, dormic și el și abia un prieten. Dar cînd îl vede să-și întîlnească, cei doi — semănînd — se resping. Ariciul albastru tot nu s-a învățat minte, egalii săi nu-i plac și nu-i acceptă. Într-o împrejurare gravă, ariciul care descoperă înși că celălalt e curajos, brav, solidar, adevărate virtuți pentru o prietenie. Fierște, una bine aleasă și meritată. Bucuria e mare, acum toți vor să-și aibă prietenii, ei neașteptînd doi te poșii singuratici și plîngăreți. Istoria, piesa lui Al. Popescu e secuită și de inteligență și de fărme, sensul ei e mirimălizat. Povestea „Ariciului albastru” își valorifică întregă semnificație numai prin transpunerea scenică. Un artist experimentat, Ștefan Lenkisch a realizat o versiune adevărată regizată, în care „Ariciul albastru” lucrează la o de diploma. Cu tot ajutorul primit, talentul, finețea și sensibilitatea Monei Viig și-au pus amprenta de originalitate pe acest spectacol perfect — între contribuție și scenografia spirituală a Mioarei Buescu și muzica lui Paul Urzulescu. Ariciul albastru a fost excelent interpretat de Alexandrina Halic, norul de Silviu Săulescu, iar corbul de Ion Lucian. Celelalte roluri sînt fost încredințate minutorilor, toți la înălțime și ca actori — Ștefan Săulescu, Melania Toma, Sonia Giba, Ileana Kaffic, C. Fundătură. Categoric, însă, cea mai inspirată s-a dovedit Rita Stoian, minutoarea „protagonistului” (o păpușă foarte expresivă); ca de obicei, Rita Stoian a izbutit o sincronizare perfectă între cuvînt și „starea de spirit” a induloșorului personaj și mișcarea lui în scenă.

„Cine crede că toți acești arțizii depun atîta muncă și talent numai pentru să-l distreze pe cei de-o șchioapă se înșală. Sigur că înții vor să-și învețe, să-l educe, pe cei mici, fără ca nimeni să se încurce. Dar „Țîndărică” mai poate să-și învețe cită ceva și pe cei mari, tot la fel, zîmbind. „Ariciul albastru” este o nouă invitație pentru toate vîrstele: nimeni nu va regreta dacă într-o după-amiază va trece pragul acestui teatru. Poate doar că nu au îmbătrînit atît de rău, încît nu mai dau doi bani pe prietenie...”

VICTORIA TĂNAȘESCU

DIFUZAREA CĂRȚII

(Urmare din pag. 1)

spus cu mai multă hotărîre adevărul despre inadvertențele și caracterul întîmplător al tirajelor. Într-adevăr, cărți de mare succes se mai tipăresc în tiraje confidențiale, iar maculatura mai apare în ediții de masă. Sîntem una din fericele țări ale lumii unde poezia este citită, iar din cauza unei prejudecîți volumale unor Ioan Alexandru, Nichita Stănescu, Ion Gheorghe sau Marin Sorescu nu se găsesc nicăieri, fiindcă apar în număr insuficient. La noi se consideră o carte de succes, dacă în două săptămîni, ca să nu zic în cîteva ore, nu se mai găsește în librării, iar cititorii o caută peste tot și nu o pot afla decît după un efort demn de o cauză mai bună, prin cine știe ce teripuri. Am citit odată un dialog gîlmeț în Contemporanul, plin de amărăciune acestei situații, în care se descriu avaturilor iubitorilor de carte bună. De ce? O carte de mare succes trebuie să fie la îndemîna cititorilor, în librării, timp de cel puțin șase luni, în numărul cerut de piață, pentru ca să ajungă la cititorii ei. Nu putem imagina că cititorii, săi iubitori de lectură nu mai insistă să găsească o carte pe care au cîntat-o de două-trei ori. Librării însă, și Centrala cărții, nu pierd nimic! Sou așa li se pare lor, fiindcă nu au acțiunii lo o întreprindere de difuzare și nu primesc dividende. Este însă vorba de o problemă importantă, atît sub aspect economic, cit și cultural, a cărei neglijare ar trebui să-i usture pe toți cei implicați. Sigur că este dificil să-și asumăm propunerea unor măsuri economice, dar dacă nu riscăm să ne mai doară din cînd în cînd, nu vom mai găsi nici odată remedii, iar lipsa de dinamism se va cronozica și ne va fi tot mai greu. O carte care nu se mai găsește în librării, cînd este cîntată, își reduce din impactul față de conștiința publică, și aici nu avem de-a face numai cu trufia autorului, care vrea să aibă succes, ci cu un mecanism social neglijat. Din punct de vedere al instituției economice este vorba de bani, de faptul că se poate cîștiga, desigur, și nu se întîmplă oșă, fiindcă cineva nu consideră cîștigul decît ceea ce intră în buzunarul său. Cîntecul este obiect de comerț, scriitorul însuși vrea să vindă obiectul muncii sale și să trăiască din succesul său, mecanismul economic îl stimulează și pe el, și devine mai sensibil la cererea publicului, dacă este în contact direct cu succesele și insuccesele sale, prin mijlocirea unor tiraje mai libere, cu o publicitate adecvată și o politică economică inteligentă. Nu este deloc degradant pentru un scriitor de a ține seamă de publicul său, și fiindcă el plătește. Trebuie să fie înși convins de justetea reacțiilor acestuia și de faptul că nu sînt traduse pentru el de cine știe ce funcționari neconștiențiosi. Poezia politică și patriotică a lui Adrian Păunescu, de pildă, de un comunism intranzigent și nobil, este citită cu mai multă aviditate decît experimentalismul confuz al nu știu cui. Putem avea încredere în publicul nostru. Ceea ce s-ar cuveni este însă deschiderea ferestrelor acolo unde trebuie!

CHIPURI LEGENDARE

(Urmare din pag. 1)

tru timpul liber, mici axe de gravitație construite anume parcă cu grija eterminabilă a Temporare. Cînd totul s-a terminat aici drumul reînțepe. La Tismana, pe Olt, pe Someș. Am asistat la Tarnia la operația de descărcare a lucrurilor unei familii de constructori din prosopă intrată în familia Somesului. Fiecare obiect era depus în fața ușii de la intrare, cu gesturi de ritual. Copiii, erau de mai mulți ani, priveau cu sufletul deschis la viitorii lor colegi de școală, de joacă, „de carier”. Mă gîndeam la copilăria lor scrisă o dată cu paginile de cea mai densă substanță a construcțiilor la înălțarea cărora tatăl, mama n-au ezitat să răspundă prezent. După un sfert de oră erau seri de mare cîntec, cinci, pusi în tovarășia alor cinci, pusi pe vorbă, legînd primele semne ale viitoare prietenii. Orice lecție despre frumusețea muncii pălește în fața acestei vii expresii de dăruire pe altarul unei meserii de mare duritate, de încercare adevărată.

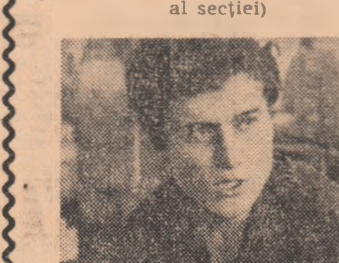
Mă gîndesc, aceasta este de fapt întrebarea rostită adesea la revederea cu lumea șantierelor, cită forță de sugestie ar avea pentru tîndărică în ale meseriei, înțînîndu-le cu oricare din aceste figuri legendare, oameni pîndiți, în altea rînduri de greu ernelor, pe-trecute în creierul muncitorilor, în plouă de toamnă interminabile, învălîniți nu ararorii în mîntia pericolelor.

Nu vi se pare că facem mult prea puțin pentru a dezvălui adevărul drum spre creasta barajului de la Vidra sau în adîncul pămînturilor la Măriselu? Fată în față, ochii în ochi cu asemenea meseriași de talie, cu existența exemplară, cu experiența de viață inimitabilă ar spîbera tenebre nehotărîri în momentele de răspîndire. Eu, unul, sînt sigur.

Ce spune și ce nu spune O DARE DE SEAMĂ

„E drept, ne-au scăpat din atenție problemele calității produselor...” (o mărturie autentică din partea lui Nicolae Marcu, secretarul U.T.C. al secției)

Ion Rădulescu, cîștigătorul premiului III la faza pe secție a „olimpiadei strungarilor”: „Am așteptat degeaba probele finale pe întreprindere!”

„Asta-i situația!” (opinia secretarului U.T.C. pe întreprindere, Ion Parasciub, care a uitat cîteva îndatoriri importante)

(Urmare din pag. 1)

comitetului U.T.C. Se putea constata înși ușor că nu spunea desigur și, mai ales, nu conținea analize referir directe și analize, argumentate cu bogăția faptelor și cu cele mai importante imperativitate ale realității din muncă și viața tinerilor care lucrează în secție.

Se amintea, de pildă, într-o lungă însușire de nume, despre „tinerii care au depus eforturi și au manifestat suficientă preocupare pentru realizarea sarcinilor de plan”, însă prea puțin, doar în treacă, și despre cele patru echipe din brigada de producție și educație socialistă „30 Decembrie”, unde „au fost angrenați 40 de utescți din secție și există un climat favorabil întrecerii între echipe, fapt dovedit prin schimbarea steagului transmisibil între fruntași”. Cea mai bună formă, după 10 săptămîni de întrecere, ar fi meritată și să abia o foarte bună echipă din brigada nr. 3, condusă de Florina Anghel, primise de 5 ori steagul acordat fruntașilor, în timp ce celelalte trei echipe numai o dată sau de două ori...

„Paralel cu realizarea sarcinilor de plan, s-a urmărit și îmbunătățirea calității produselor, dar trebuie arătat că și aici ponderea celor care au dat cele mai multe rebuturi o formează din utescții” — citim mai departe, în darea de seamă. În locul unde ar fi trebuit să se pună și cifra nivelului valoric al acestor rebuturi, era lăsat un spațiu liber, dovadă că aceste aspecte nu erau urmărite „la zi”. În mod continuu.

„Noi sîntem fruntașele!” (au completat darea de seamă bobinatoarele din echipa nr. 3, condusă de Florina Anghel)

De ce „alți factori” și doar atât? Cel puțin, în legătură cu ultimele două aspecte, comitetul și organizația U.T.C. ar fi putut contribui foarte mult, avînd un cuvînt greu de spus în legătură cu ansamblul acestor probleme, prin colaborarea cu reprezentanții conducerii tehnico-administrative a secției și întreprinderii, punînd toate aceste probleme în atenția comitetului oamenilor muncii, solicitînd măsuri și soluții corespunzătoare de organizare a producției.

Deși au fost incluse în programul de măsuri și olimpiade pe meserii, nu s-au ținut decît la nivel de secție. Pentru faza pe fabrică, tovarășa Stoica Simona, care răspundea de această problemă din partea comitetului U.T.C. pe întreprindere, nu s-a achitat de sarcinile încredințate — afirma în continuare darea de seamă. Cam puțin zis, căci în sec-

au remarcat că nu fusese un exemplu și că în fruntea biroului U.T.C. lucrare fără răspundere, individualist. Evident, foaie acestea nu puteau să nu fie prezentate și în darea de seamă pentru conferința organizației U.T.C. pe secție, după cum nu trebuiau să lipsească toate acele probleme, fapte și concluzii prin care acest document de analiză are menirea să dea tonul unor dezbateri deschise, combative, cu propuneri și concluzii utile perfecționării întregii activități educative de organizație, cu apel ferm la răspunderea calității de membru al Uniunii Tineretului Comunist. Iată deci pentru ce darea de seamă de la „Asincron” va trebui refăcută și completată substanțial.

Foto: AL. PRUNDEANU

OPERA ROMÂNĂ ANUNȚĂ

reperoriul din perioada 15-30 noiembrie 1972

Miercuri 15 noiembrie, ora 19.30: GISELE; Joi 16 noiembrie, ora 19.30: TRAVIATA; Vineri 17 noiembrie, ora 19.30: BOEMA; Sîmbătă 18 noiembrie, ora 19.30: LACUL LEBEL; Duminică 19 noiembrie, ora 18.00: BORIS GODUNOV; Marți 21 noiembrie, ora 19.30: FLAUTUL FERMECAT; Miercuri 22 noiembrie, ora 19.30: LACUL LEBEDELOR; Joi 23 noiembrie, ora 19.30: BORIS GODUNOV; Vineri 24 noiembrie, ora 19.30: RIGOLETO cu GIUSEPPE TADDEI (Sala Palatului R.S.R.); Sîmbătă 25 noiembrie, ora 19.30: OEDIP DUMINICĂ; Duminică 26 noiembrie, ora 19.30: LACUL LEBEDELOR; Marți 28 noiembrie, ora 19.30: TORÇA; Miercuri 29 noiembrie, ora 19.30: LACUL LEBEDELOR; Joi 30 noiembrie, ora 19.30: FLAUTUL FERMECAT.

Biletele se găsesc la casa Operei Române din B-dul Gh. Gheorghiu-Dej 70-72, tel. 1-11, la agenția „14”, Calea Victoriei 40 (Palatul Majestic) tel. 16 48 20, zilnic între orele 10-13 și 17-19,30.

Pește hotare

FORȚA SOLIDARITĂȚII

In vestibulul de la hotelul „Rossia” cu animația sa nepotrivită care ne-a devenit familiară, s-a deschis o sugestivă expoziție. Panouri montate printre cloațele de marmură și ogărița pe Terra. Imagini înregistrate pe peliculă în diferite țări ale lumii redau aspecte din viața tinerilor muncitori. Fotografii venite de la mii de kilometri distanță vorbesc în limbajul lor direct, fără a fi nevoie să se apeleze la traducători, despre ceea ce reprezintă ființarea muncitorilor în lumea contemporană, despre probleme și aspirațiile lui. Într-un fel, aceste fotografii alcătuiesc o cronică a unui tineret care are drept trăsături comune muncă, aspirația față de idealuri generale, lupta pentru înfrângerea lor. Vedem pe aceste panouri imagini care ne sînt binecunoscute: brigadierii de la Porțile de Fier, linia de montaj de la Uzinele de automobile din Pitești, ansamblul artistic al U.T.C. și altele. Sînt realitățile unei țări despre care a vorbit în cursul dimineții, la o conferință de presă, Petre Scurtu, comandantul santerului național al tineretului de la Lotru. Într-una din sălile în care se desfășoară Intilnirea mondială a tineretului muncitoresc. Centrul de presă este organizat în jurul tinerilor muncitori din țările socialiste. Băieții și fetele care se apropiau de microfon — și-au povestit modest biografia — o biografie de muncă îndrăjită pentru propășirea patriei lor, conștienți de faptul că cu fiecare țară socialistă este mai puternică, cu atât se amplifică forța socialismului pe plan mondial. Tractoristul monzol Gocicajian Altanhu, distins cu titlul de Ero al Muncii Socialiste, a relatat despre recoltile strîmbe de pe pământurile desțeluite ale gospodăriei de stat „Utal”. Kiss Laszlo a evocat munca intensă care se desfășoară într-o cetate a industriei maghiare: Csepel. Dieter Bernstein, a înfățișat experiența unei brigăzi de la Uzinele din Jena. Petre Scurtu a descris eroismul băieților de la Lotru, opera pe care ei o realizează cu abnegație. A fost ascultat cu interes pentru că — așa cum își spunea Soglo Blaise, secretar al Mișcării Tineretului din Dahomey — „România este o țară care și-a câștigat un deosebit prestigiu alături de celelalte țări socialiste”. Ideea am regăsit-o în declarația pe

care mi-a făcut-o Michel Poireau, secretar al Mișcării Tineretului Socialist Francez: „Politica României — politică realistă, specifică — o urmărim cu interes și simpatie”. Comisiile din cadrul Intilnirii mondiale a tineretului muncitoresc și-au încheiat dezbaterile la ora prinzului. Schimbările de păreri s-au dovedit folositoare, evidențind multiple probleme ale tinerilor care muncesc și preocupările organizațiilor lor. Intervențiile au înadîndu nu numai investigația realităților, ci și afirmarea hotărîrii comune de a acționa în continuare pentru realizarea dezideratelor vitale ale tineretului în lupta sa împotriva imperia-

LA MOSCOVA CONTINUĂ LUCRĂRILE INTILNIRII MONDIALE A TINERETULUI MUNCITORESC

lismului, reacțiunii, exploatării, pentru libertate, democrație, independență națională, pace, progres social. Nota dominantă a cuvîntărilor rostite a reprezentat-o afirmarea solidarității de luptă, decizia fermă de a aprofunda cooperarea, unitatea de acțiune pe o largă platformă pentru consolidarea frontului forțelor progresiste ale tineretului lumii. Dezbaterile au relevat — în pofida deosebirilor de păreri existente și care nu pot fi ignorate — că această cooperare este posibilă, chiar indispensabilă, că întărirea ei reprezintă un imperativ al prezentului.

In cursul dezbaterilor din comisia a treia dedicată solidarității și cooperării tineretului muncitoresc în lupta împotriva imperialismului, pentru pace, democrație, independență națională și progres social a luat cuvîntul tovarășul Francez Tardif, membru al Biroului C.C. al U.T.C. Reprezentantul U.T.C. a subliniat că în condițiile contemporane, cînd rolul hotărîtor în evoluția vieții internaționale îl au forțele socialismului, păcii și progresului, tineretul se manifestă ca o forță importantă a frontului antiimperial-

ist, a luptei pentru pace, democrație și progres. Tineretul muncitoresc, prin poziția pe care o ocupă în sfera producției materiale, prin forța și combativitatea sa de luptă, prin conștiința propriei responsabilități ca factor de înnoire și prefaceri social-politice constituie deosebit de bază al tineretului generației. Tineretul, care e în cea mai mare măsură interesat în eliminarea războaielor, în realizarea unor profunde schimbări democratice, revoluționare, consideră cooperarea și solidaritatea internațională nu ca o noțiune abstractă, ci ca o necesitate obiectivă. Întărirea solidarității și cooperării tineretului muncitoresc nu e numai necesară, dar și posibilă.

Vorbitorul a subliniat că tineretul muncitoresc al României socialiste, fidel tradițiilor internaționaliste ale poporului nostru, este profund solidar cu lupta tinerilor muncitori de pretutindeni împotriva imperialismului, pentru pace și democrație, pentru independență națională și progres social. După ce a exprimat poziția U.T.C. a tineretului român în ceea ce privește problemele esențiale ale vieții internaționale ale luptei tineretului, reprezentantul U.T.C. a spus: „Abordăm problema cooperării într-un mod constructiv. Uniunea Tineretului Comunist face eforturi pentru a dezvolta și diversifica cooperarea cu organizații de tineret din cele mai diverse, întreprinzînd în prezent relații de colaborare și cooperare cu peste 600 de organizații și mișcări de tineret politice și sindicale de pe toate continentele. În lucrările vorbitorului a arătat: Uniunea Tineretului Comunist e hotărît să continue și să-și intensifice contactele, relațiile de cooperare cu organizațiile și mișcările de tineret, să inițieze și să participe la acțiuni internaționale ale tineretului generației în vederea realizării unui dialog viu, activ, permanent și constructiv în miscarea de tineret, între organizațiile tineretului muncitoresc, pentru a găsi și pune în valoare obiective comune care să favorizeze întărirea solidarității și realizării unității de acțiune împotriva imperialismului, pentru pace și democrație, independență națională și progres social.”

EUGENIU OBREA
Moscova, 14 noiembrie 1973

A. MICULESCU PRIMIT DE ȘAHINȘAHUL IRANULUI

Șahinșahul Iranului, Mohammad Reza Pahlavi Aryamehr, l-a primit în audiență pe Angelo Miculescu, ministru român al agriculturii, industriei alimentare și apelor, care întreprinde o vizită oficială în această țară la invitația ministrului iranian al agriculturii și resurselor naturale, Mansour Rouhani.

Cu acest prilej, ministrul român a transmis din partea prezidenției Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, un mesaj de prietenie și cele mai călduroase urări de sănătate și prosperitate poporului iranian. La rîndul său, șeful statului iranian a transmis prezidenției Nicolae Ceaușescu sincere urări de sănătate și succes deplin în activitatea pe care o desfășoară pentru binele poporului român.

Au fost discutate probleme privind extinderea colaborării dintre cele două țări în domeniul agriculturii și industriei alimentare, prin finalizarea proiectelor agro-industriale. În curs de realizare, precum și inițierea unor noi acțiuni în sfera economică de interes reciproc.

LAM de comentatorii noștri

Grevele din Franța

O nouă tensiune socială e semnalată în aceste zile în unele țări ale Europei occidentale. Printre acestea, un spațiu însemnat este rezervat de așteptările de presă valului de acțiuni revendicative ce se desfășoară în Franța, care cu nouăzeci și șase milioane de locuitori, este deosebit de bogată în conflicte sociale, o puternică intruziune între oameni muncii și patronat, axată în principal pe revendicarea măștrilor salariilor în raport cu costul ridicat al vieții. După grevele feroviarilor, ale muncitorilor din industrie metalurgică, chimică, textilă, de construcții, alte categorii de salariați încețoșă lucrul spre a-și susține cererile. La mijlocul lunii octombrie a fost proclamată o „săptămîna de acțiune” pentru apărarea în comun a ansamblului revendicărilor. De la 20 octombrie, 8.000 de mineri de la minele de potasiu din Alsacia, iar de la 26 octombrie 6.000 de muncitori de la santerii de reparări navale din Marsilia au fost în grevă, sindicatele respective cerînd garantarea unui salariu minim cu 5 la sută mai mare decît cel

actual. Începînd de marți, traficul feroviar, serviciul postal și alte sectoare ale deservirii publice și-au încetat activitatea; de asemenea, a fost inițiată o grevă pe termen nelimitat a lucrătorilor de la ecluzete de pe Meuse, fapt care a avut drept consecință paralizarea mai multor sute de nave aflate între cele 20 de ecluze ale acestui curs de apă și stagnarea întregului trafic fluvial în Franța și Țările de Jos. În ultimele zile au recurs la grevă și funcționarii publici, corpul didactic din învățămîntul tehnic. Pentru muncitori sînt chemați să înceteze lucrul salarii Asistenților publici și personalul sanitar din spitale. Probabil că în zilele următoare această listă se va lărgi, deoarece mase largi de muncitori sînt chemați de reful de majorare a salariilor. Luna noiembrie pare, de altfel, că reprezintă un punct culminant în lanțul conflictelor de muncă, totuși desigur că nu se fundulează în certitudinile de ordin economic resimțite de largi sectoare ale opiniei publice. Declanșate aceste greve succesive, „articulate”, oamenii muncii cer îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai, rezolvarea unor probleme specifice tinerilor muncitori, îndeosebi în ce privește pregătirea lor profesională, mărirea salariilor și a pensiilor, asigurarea de locuri de muncă (în ceea ce privește totuși marea majoritate de muncitori, înregistrați oficial peste 500.000

de șomeri, printre care foarte mulți tineri). Lanțul de greve ce au luat o amploare deosebită în această lună, vădește intenția de a scoate în evidență, în mod perentiv, acumularea nemulțumirilor, de a demonstra că nemulțumirile există nu numai în unele compartimente sociale restrinse, ci dăinuie ca o stare de spirit generală. În acest context trebuie arătat că conflictele sociale în ultimii ani au cunoscut o considerabilă „infierbîntare”, numărul grevelor — în ansamblul economiei franceze — în 1971 — fiind de 4.350 față de aproape 3.000 din anul precedent. Majoritatea acestor acțiuni se desfășoară sub conducerea comună a principalelor centrale sindicale franceze — Confederația generală a Muncii (C.G.T.) și Confederația Franceză Democrată a Muncitorilor (C.F.D.T.) — acest fapt fiind unul din rezultatele acordului de a surveni în luna septembrie a anului trecut între cele două formațiuni sindicale, în urma cărora a fost elaborată o platformă comună cu privire la extinderea acțiunilor revendicative. Într-un comunicat comun al celor două centrale sindicale sînt arătate următoarele: „a continua ofensiva sub toate formele pentru a impune o generalizare pozitivă a revendicărilor generale, comune clasei muncitoare în ansamblul său”.

RODICA TEPES

Procese semnificative

Luări de poziție în apărarea bogățiilor naționale în America Latină

„Țara noastră nu va mai tolera nici un fel de măsuri care ar însemna amenințări, constrîngeri sau presiuni de oriunde ar veni acestea, în ce privește exercitarea drepturilor naționale asupra propriilor resurse naturale” — declara marșii ministrului peruan al minelor și energiei, generalul Jorge Fernandez Maldonado. El se referă, în special, la conflictul cu S.U.A. care refuză să respecte stabilirea de către autoritățile peruviene (ca și de către alte opt țări latino-americane) a limitelor teritoriale pentru apărarea bogățiilor naționale. Agenția FRANCE PRESSE, transmisă, astfel, din Quito că autoritățile maritime de coastă din Ecuador au reținut patru vase de pescuit nord-americane surprinse fără permisiune interioară celor 200 de mile ma-

trine pe care această țară l-a fixat ca limită apei sale teritoriale. O telegramă de presă, parvenită din Caracas relatează că în curînd va fi prezentat parlamentului un proiect de lege care va lărgi prerogativele controlului exercitat de Corporația națională de petrol asupra activității de forare și exploatarea a societăților petroliere străine și va asigura controlul exclusiv al statului venezuelean asupra pieței interne de derivați petrolieri.

Semnificația majoră a tuturor acestor fapte și luări de poziție semnulate în cursul a numai 24 de ore la sud de Rio Grande constă în aceea că ele se vorbesc într-un proces amplu, cu profunde repercusiuni. Este vorba de procesul apărării și recuperării bogățiilor naționale, ca o parte esențială, inseparabilă a mișcării naționale de independență și suveranității naționale. Măsurile întreprinse de o serie de guverne latino-americane pe linia apărării și recuperării bogățiilor naționale se constituie, în îndoaie, ca o etapă importantă în cadrul procesului de desprindere de sub dominația monopolurilor străine, de promovarea a intereselor naționale vitale, de exercitare a dreptului suveran al popoarelor de a-și stăpîni ape propriilor lor destine.

EM. RUCAR

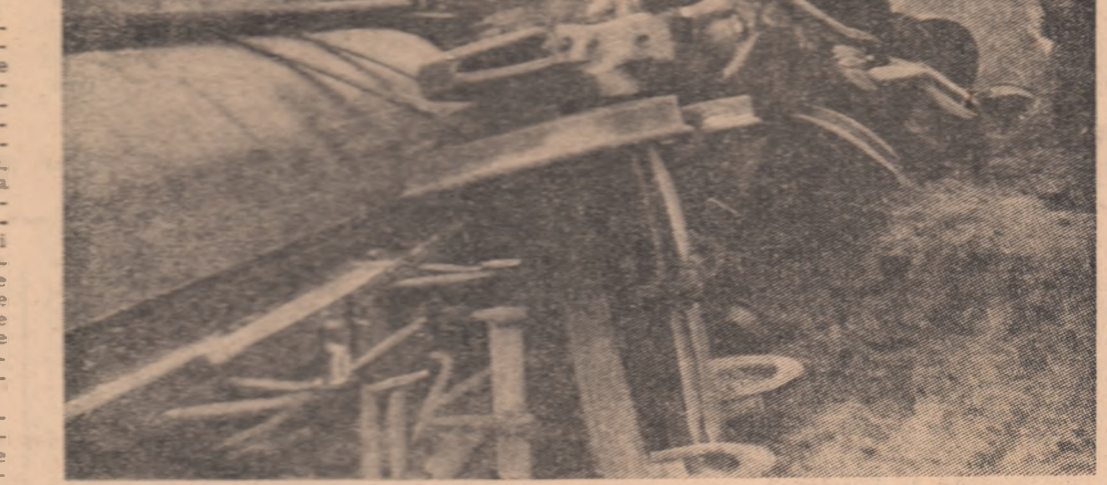
Rezoluție a O. N. U. privind coloniile portugheze

Plenara Adunării Generale a O.N.U. a adoptat, marți, cu 98 de voturi pentru, abuziv și în contra, principalul proiect de rezoluție supus de 46 de state afro-asiatice și socialiste, printre care și România, la punctul privind situația din teritoriile coloniale ale Portugaliei.

Documentul condamnă cu hotărîre guvernul de la Lisabona pentru refuzul de a transpune în viață prevederile rezoluțiilor Adunării Generale și Consiliului de Securitate vînzînd acordarea independenței și violarea integrității teritoriale și suveranității statelor africane vecine acestor teritorii administrate de Portugalia. Totodată, documentul condamnă guvernul de la Lisabona și regimul minoritar rasist din Rhodesia, menită să perpetueze dominația colonială în sudul Africii, și intervențiile forțelor politicești și de pretorie și Salisbury împotriva popoarelor din teritoriile coloniale portugheze.

Subliniînd cu satisfacție progresul în lupta pentru independență și libertate realizate de mișcările de eliberare națională prin lupta armată și programele de reconstrucție, rezoluția reafirmă dreptul inalienabil al popoarelor din Angola, Mozambic și Guineea-Bissau la autodeterminare și independență, subliniază că liderii mișcării de eliberare din cele trei teritorii sînt singurii reprezentanți legitimi ai popoarelor pe care le conduc efectiv, iar toate guvernele interesate, agențiile specializate, trebuie să discute numai cu aceștia orice problemă care privește Guineea-Bissau, Angola și Mozambic.

Rezoluția subliniază că se impune ca un imperativ începerea unor negocieri directe între guvernul Portugaliei și mișcările de eliberare națională în scopul aplicării rapide și deplină a prevederilor Declarației Națiunilor Unite privind acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale, încetarea imediată de către regimul de la Lisabona a războaielor coloniale, retragerea tuturor trupelor sale din cele trei teritorii.

MOZAMBIC — Lupta de eliberare națională împotriva colonialismului portughez cuprîndu-l pe un grup de membri ai unităților FRELIMO

„OPERAȚIA TORPILARE”

Economia Rhodesiei nu se resimte de pe urma politicii de sancționări — notează cotidianul londonez „FINANCIAL TIMES” — o concluzie la care a ajunsă întreprinderea de corespondență său la Salisbury. Anul acesta se așteaptă ca exporturile de mărfuri din Rhodesia să se ridice la nivelul record pe ultimul deceniu de 12 milioane lire. „Scurtu” acestui înfloritor comerț exterior nu mai e demult un secret: numeroase societăți din Europa Occidentală, S.U.A. și Extremul Orient colaborează cu oamenii de afaceri rhodesieni la eludarea sancțiunilor economice instituite de O.N.U. împotriva regimului rasist de la Salisbury. În capitala rhodesiană funcționează „discreet” o societate de export clandestin denumită „Universal Export” și condusă de o persoană cunoscută sub numele de „domnul M”. Avem de-aface cu o adevărată acțiune în stil mare a monopolurilor interesate în economia rhodesiană și pe care presa occidentală o denumește, plastic, „operația torpilare” (torpilare a sancțiunilor economice hotărîte la O.N.U.).

portante societăți comerciale franceze. Prin „Universal Export” sînt procurate numeroase „certIFICATE” false care stabilesc originea mărfurilor rhodesiene ca fiind în Mozambic sau Africa de Sud. Tot această societate se ocupă și de eludarea sancțiunilor economice în ce privește importurile în Rhodesia. Tehnica este extrem de simplă: o firmă rhodesiană care nu are dreptul să efectueze comenzi din străinătate, placează comenzi prin intermediul unui agent din Mozambic și le însoțește cu o scrisoare de credit din partea unei firme portugheze. Portughezii fac comanda mărfurilor solicitate luîndu-și angajamentul că ele nu vor fi reexportate în Rhodesia. Un angajament pur formal, lucru demonstrat și de faptul că exporturile în Rhodesia provenind din Portugalia au crescut în numai trei ani de 40 la sută! La Mozambic există de pildă — un mare depozit de automobile importate unde sînt aduse lunar 700-800 de mașini. Toate sînt trimise la Salisbury. Pe căi similare, ocolite, ajunge și petrolul în Rhodesia, furnizat, în mare parte de societatea „Shell Middle East”. Unul din principalii cumpărători este rafinăria din Durban (R.S.A.) controlată tot de Shell. Aceasta vinde produsele petroliere rafinate societății „Shell B. P. Marketing (South Africa)”, controlată însă, pentru circumstanță, de directorii sud-africani. Ei vind cumpărătorilor „individuali”, în rîndurile cărora se găsesc numeroși „particulari” rhodesieni. Centrala din Londra a companiei „Shell” afirmă că nu are nici o legătură cu perfectarea unor asemenea tranzacții”. Ea nu neagă, însă că își încașează partea de profituri care-i revin de pe urma lor.

Drumul ocolit al cuprului

Cuprul ocupă locul al doilea pe lista exporturilor rhodesiene de mineruri. Minele de cupru de la Mangula sînt proprietatea unei filiale a societății Messina (Transvaal). Development Co., înregistrată în Africa de Sud, dar condusă de la Londra. Înainte de proclamarea așa-zisei „independențe” toate exporturile de cupru rhodesian (aproximativ 20.000 de tone anual) erau dirijate prin intermediul societății britanice „M.T.D. Copper Sales Ltd”. La sfîrșitul anului 1967, conducerea acestei societăți s-a intrunit la Johannesburg și a semnat contracte pe termen lung care au născut vest-europene care au preluat „discreet” desfacerea întregului export de cupru rhodesian. Minerul este rafinat acum în Rhodesia, ajunge apoi prin Laurence Marques (Mozambic) în porturile vest-europene de unde este trimis mai departe la o dăru rafinare. Preparat astfel, cuprul rhodesian nu mai poate fi deosebit de cel din alte țări. Numai anul trecut Rhodesia a vîndut în special în S.U.A.) cupru în valoare de 18 milioane lire sterline.

„Universal Export” în acțiune

Principalele tranzacții clandestine se desfășoară prin intermediul societății „Universal Export”. Într-o perioadă scurtă, ea a ajuns să abă țirile de la Lisabona, Zürich și Johannesburg iar la Paris are legături cu im-

pe scurt

- STANE DOLANT, secretar al Biroului Executiv al Prezidenției Uniunii Comunistilor din Iugoslavia, a primit, la 14 noiembrie, în Belgia, delegația Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste din Republica Socialistă România, condusă de Mihai Gere, membru supleant al Comitetului Executiv și secretar al C.C. al P.C.R., secretar al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste.
- Australia în campania electorală
- În AUSTRALIA a început campania electorală în vederea alegerilor parlamentare de la 2 decembrie. Luînd cuvîntul la Sydney, liderul opoziției laboriste, Gordon Whitlam, a declarat că în cazul unei victorii la partidul său, va proceda, între altele, la recunoașterea R.P. Chineze și la transferarea ambasadelor australiene de la Taipei la Pekin. El a salutat „condițiile sistematice în prezent pentru instaurarea unor relații normale cu China, pentru soluționarea războiului din Vietnam, pentru instaurarea în zonă a unei ere a păcii și progresului”.
- KRISTER WICKMAN, ministrul afacerilor externe al Suediei, care se află în vizită în India, a declarat, în cadrul unei conferințe de presă, că au fost create condițiile pentru convocarea conferinței generale europene pentru securitate și cooperare. O astfel de conferință a avut loc în cadrul unei sesiuni de lucru la Geneva, prezidată de ministrul german al afacerilor externe, care a extins colaborării dintre țările continentului european.
- La 10 decembrie — alegeri în Japonia
- REUNIT după dizolvarea de către împăratul Hirohito a Camerei Reprezentanților, guvernul japonez a hotărît ca alegerile generale anticipate să aibă loc la data de 10 decembrie a.c. Campania electorală urmează să înceapă oficial la 20 noiembrie.
- LA EDITIA DE ANUL TRUCUT a Festivalului filmului de la Londra vor fi pre-

Le Duc Tho în drum spre Paris

Agencia V.N.A. informează că, recent, Statele Unite au propus R. D. Vietnam convocarea unei noi intilniri confidențiale între reprezentanții celor două părți cu scopul de a se ajunge la soluționarea problemei semnării Acordului referitor la încetarea războiului și reinstaurarea păcii în Vietnam. Cu dorința de a manifesta din nou bunăvoință și seriozitatea atitudinii sale, R. D. Vietnam și-a dat acordul față de această propunere a părții americane — menționată agenția vietnameză. La 14 noiembrie, Le Duc Tho, consilier special la Conferința de la Paris, a plecat spre capitala Franței, pentru a se alătura ministrului Xuan Thuy, conducătorul delegației R. D. Vietnam, în vederea desfășurării reuniunii cu reprezentanții părții americane.

În drum spre Paris, Le Duc Tho a sosit marți la Pekin. El a avut o întrevedere cu Ciu En-lai, membru al Comitetului Permanent al Biroului Politic al C.C. al P.C. Chinei, premierul de Stat al R.P. Chineze.

Congresul Sindicatelor din R. P. Polonă

Cuvîntarea lui E. Gierek

VARSOVIA 14 (Agerpres). — Luînd cuvîntul la Congresul Sindicatelor din R. P. Polonă, Edward Gierek, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., după ce a primit că programul adoptat la cel de-al șaselea congres al P.M.U.P. schițează linia politicii social-economice corespunzătoare necesităților sociale și centinelor etapei actuale de construire a socialismului, a relevat că, în ultimii doi ani, au fost obținute rezultate pozitive.

Vorbitorul a arătat că trebuie folosite în mod rațional toate rezervele și posibilitățile existente pentru dezvoltarea țării. Nu ne putem declara satisfăcuți cu succesele înregistrate în nici un domeniu, a declarat E. Gierek, nici în tehnică, nici în activitatea de stat și socială. Iată pentru ce insistăm asupra perfecționării activității partidului nostru, statutului nostru, sindicatelor, tuturor organizațiilor sociale.

„Partidul este conducătorul și garanția procesului construcției

Numeroase victime și daune provocate de furtuni în diverse state ale Europei

O puternică furtună a cuprins, luni, aproape întregul teritoriu al Republicii Democratice Germane, provocînd moartea a 18 persoane și rănirea altor 140, informează agenția A.D.N. În mai multe regiuni ale țării, au fost întrerupte parțial circulația trenurilor și aprovizionarea cu energie electrică, transportul cărbunelui spre consumatori.

Agencia P.A.P. informează că, la 13 noiembrie, un uragan deosebit de puternic a abătut asupra regiunilor sud-vestice ale Poloniei, vîntul a atins până la 25-30 metri pe secundă. În numeroase localități, vîntul a smuls acoperșirile de pe case, iar în apropierea stațiilor de energie electrică s-au produs perturbări.

Furtuna care s-a abătut, cu începere de duminică seara, asupra nordului și vestului Europei a provocat pagube considerabile și a făcut numeroase victime omenești, tara cel mai intens afectată fiind Republica Federală a Germaniei, unde, potrivit ultimului bilanț, s-au înregistrat 29 morți și peste 50 de răniți.

În R. F. a Germaniei, principalele regiuni care au avut de suferit sînt Saxonia Inferioară și Renania-Westfalia, unde vîntul a atins viteze de 200 kilometri pe oră.

În Olanda, uraganul a provocat moartea a 7 persoane și rănirea unui mare număr de cetățeni. Traficul maritim în portul Rotterdam a fost serios perturbat, ca urmare a eşarării mai multor nave ancorate în rada portului.

Importante daune materiale sînt semnulate și în Anglia, unde furtuna a provocat inundări și a dus la suspendarea traficului rutier în aproape întreaga parte sudică a țării.

În Franța, vîntul a cîrui viteză a atins pe alocuri în mai ales în Bretania, Normandia și în regiunea pariziană — viteza de peste 120 kilometri pe oră, a provocat moartea mai multor persoane.